

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

01.07.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Usługi zarządzania stronami internetowymi (hosting) są objęte zakresem art. 15e ust. 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Gliwicach z 24 czerwca 2019 r., sygn. I SA/GI 170/19	3
Nie ma podstaw prawnych aby wyłączać z ulgi B+R wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego, choroby czy innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy, w przypadku pracowników zatrudnionych wyłącznie do prac B+R, wyrok WSA w Warszawie z 19 czerwca 2019 r., sygn. III SA/Wa 2665/18	3
Ustalenie miejsca posiadania interesów osobistych i gospodarczych w kontekście przepisów ustawy PIT i polsko-brytyjskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, wyrok NSA z 18 czerwca 2019 r., sygn. II FSK 2014/17	3
Zmiana formy zarządzania budynkiem gminnym przez jednostkę budżetową gminy z nieodpłatnej na odpłatną stanowi czynność wewnątrzorganizacyjną gminy, niepodlegającą opodatkowaniu VAT, wyrok NSA z 18 czerwca 2019 r., sygn. I FSK 1538/15	4
Brak prawa do odliczenia VAT od wydatków przeznaczonych na promocję własną gminy, wyrok NSA z 19 czerwca 2019 r., sygn. I FSK 558/19	4
Możliwość dokonania korekty faktury przez przedsiębiorcę, który zlikwidował działalność gospodarczą, wyrok WSA w Bydgoszczy z 19 czerwca 2019 r., sygn. I SA/Bd 250/19	5
Zakres prawa do odliczenia VAT przez spółkę będącą partnerem konsorcjum, wyrok WSA w Bydgoszczy z 19 czerwca 2019 r., sygn. I SA/Bd 217/19	5

Usługi zarządzania stronami internetowymi (hosting) są objęte zakresem art. 15e ust. 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Gliwicach z 24 czerwca 2019 r., sygn. I SA/GI 170/19

Usługi zaklasyfikowane według PKWiU jako 63.11.12.0 Usługi zarządzania stronami internetowymi (hosting) – stanowią usługi doradcze oraz usługi zarządzania. Element doradczy oraz zarządczy powyższych usług determinuje ich główny i zasadniczy charakter. Hosting jest bowiem formą zarządzania.

A zatem, powyższe usługi stanowią usługi wskazane w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT i koszty ich nabycia podlegają limitowaniu.

Nie ma podstaw prawnych aby wyłączać z ulgi B+R wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego, choroby czy innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy, w przypadku pracowników zatrudnionych wyłącznie do prac B+R, wyrok WSA w Warszawie z 19 czerwca 2019 r., sygn. III SA/Wa 2665/18

Ustawodawca doprecyzowując brzmienie art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT nie wskazał, że przez koszty kwalifikowane rozumie się tylko czas faktycznie wykonywanej pracy z wyłączeniem tych przypadków kiedy pracownik przebywa na urlopie albo przebywa na zwolnieniu chorobowym.

Wykładnia systemowa zewnętrzna, w ramach której uwzględnić należy art. 12 ust. 1 ustawy PIT i przepisy art. 128 § 1, art. 151(1), art. 150, art. 80, art. 92 Kodeksu Pracy, również przemawia za uznaniem, że jeżeli pracownik został uznany za pracownika wykonującego wyłącznie prace B+R nie ma podstaw do tego, żeby wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego, choroby czy innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy, np. z powodu obowiązkowych badań lekarskich wyłączać z ulgi.

Analiza tych przepisów nie daje żadnych podstaw, aby wyłączać z kosztów kwalifikowanych pracownika zatrudnionego do dzia-

łalności B+R czas jego nieobecności, tj. czas urlopu, czas choroby, czas obowiązkowych badań lekarskich.

Niezasadne jest utożsamianie czasu faktycznie wykonywanej pracy w przypadku pracowników zatrudnionych do działalności B+R z rzeczywistym, faktycznym czasem pracy, a więc poświęconym na wykonanie konkretnych prac badawczo-rozwojowych.

Ustalenie miejsca posiadania interesów osobistych i gospodarczych w kontekście przepisów ustawy PIT i polsko-brytyjskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, wyrok NSA z 18 czerwca 2019 r., sygn. II FSK 2014/17

Okoliczności takie jak: zamieszkiwanie na terytorium Polski przez ponad 10 lat, pozostawanie w związku partnerskim z Polką, posiadającą rezydencję podatkową w Polsce, posiadanie z tą partnerką dziecka, które wychowywane jest w Polsce, posiadanie nieruchomości położonej wyłącznie w Polsce, stanowiącej współwłasność z partnerką – przemawiają za posiadaniem centrum interesów osobistych w Polsce.

Mając na uwadze powyższe, sam fakt uzyskiwania emerytury z Wielkiej Brytanii oraz innych dochodów pasywnych (odsetek, dywidend) nie może skutkować uznaniem, że centrum interesów osobistych i gospodarczych podatnika znajduje się w Wielkiej Brytanii.

Powyższe stanowisko jest zbieżne z komentarzem do art. 4 ust. 2 lit. a Modelowej Konwencji OECD, w którym generalnie wskazuje się na to, że przy ocenie centrum powiązań osobistych i ekonomicznych należy wziąć pod uwagę stosunki rodzinne, a jeżeli chodzi o kwestie gospodarcze – zatrudnienie, wykonywanie wolnego zawodu, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, miejsce z którego zarządza się swoim majątkiem.

W realiach przedmiotowej sprawy, podatnik nie prowadzi działalności gospodarczej (jest emerytem), a miejscem zarządu majątkiem niewątpliwie jest Polska.

Zmiana formy zarządzania budynkiem gminnym przez jednostkę budżetową gminy z nieodpłatnej na odpłatną stanowi czynność wewnątrzorganizacyjną gminy, niepodlegającą opodatkowaniu VAT, wyrok NSA z 18 czerwca 2019 r., sygn. I FSK 1538/15

Zmiana formy zarządzania budynkiem Centrum Kultury, oddanego do użytkowania Gminnemu Ośrodkowi Kultury (będącemu jednostką budżetową gminy), z formy nieodpłatnej na odpłatną, stanowi czynność wewnątrzorganizacyjną gminy.

Wobec jednolitego orzecznictwa TSUE i NSA, zgodnie z którym czynności wewnątrzorganizacyjne gminy są czynnościami niepodlegającymi opodatkowaniu, dokonanie tej czynności nie spowoduje żadnej zmiany na gruncie VAT.

A zatem, bez względu na to, czy gmina będzie budynek dzierżawić czy też odda go w najem swojej jednostce budżetowej, nie nastąpi zmiana w zakresie podatku VAT, nadal będzie to czynność niepodlegająca opodatkowaniu VAT, jako czynność wewnątrzorganizacyjna gminy. Taka zmiana formy zarządzania nie spowoduje, że dojdzie do czynności opodatkowanej, która ewentualnie dawałaby podstawę do zastosowania art. 91 ust. 7 ustawy VAT.

Inaczej oceniona mogłaby być sytuacja, gdyby jednostka budżetowa zaczęła realizować tego rodzaju czynności opodatkowane, świadczone na zewnątrz. Wówczas gminie jako podat-

nikowi ewentualnie mogłoby przysługiwać prawo do odliczenia podatku naliczonego.

Brak prawa do odliczenia VAT od wydatków przeznaczonych na promocję własną gminy, wyrok NSA z 19 czerwca 2019 r., sygn. I FSK 558/19

Promocja gminy stanowi realizację zadania własnego nałożonego na gminę ustawą regulującą działanie jednostek samorządu terytorialnego. W przypadku realizacji celu publicznego, nie można mówić o ostatecznym ich wykorzystaniu do działalności opodatkowanej, gdyż działalność ta jako działalność publiczna nałożona odrębnymi przepisami, wykonywana w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność, nie podlega przepisom ustawy VAT.

W omawianych okolicznościach, w przypadku promocji gminy poprzez sport, nie występuje związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy wydatkami, które gmina ponosi w związku z jej promocją, a sprzedażą opodatkowaną realizowaną z wykorzystaniem efektów. Przedmiotowe wydatki promocyjne (np. wydatki na umieszczenie logo gminy na koszulkach sportowych klubu czy rozdysponowanie gadżetów gminy z logo gminy) związane są bowiem w sposób bezpośredni z czynnościami niepodlegającymi opodatkowaniu VAT.

W konsekwencji, należy stwierdzić, że w analizowanym przypadku prawo do odliczenia podatku naliczonego od ww. wydatków nie przysługuje w ogóle.

Możliwość dokonania korekty faktury przez przedsiębiorcę, który zlikwidował działalność gospodarczą, wyrok WSA w Bydgoszczy z 19 czerwca 2019 r., sygn. I SA/Bd 250/19

Teza, że ustawodawca wymaga, by na moment wystawienia korekty faktury podatnik był podatnikiem VAT czynnym, zarejestrowanym nie znajduje potwierdzenia w przepisach prawa. Takiej tezy nie można w szczególności wywodzić z art. 106j i art. 106b ustawy VAT.

Powyższe przepisy zawierają odesłanie do „podatnika” jako pojęcia. Natomiast, nie można tego pojęcia rozumieć formalistycznie zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 ustawy VAT, bowiem przepis ten owszem mówi kim jest podatnik w ustawie VAT, ale w kontekście tego na kim ciąży obowiązek podatkowy. Jest to główny cel art. 15 ustawy VAT, a nie sztywna definicja, która pozwala na wskazywanie, że każdorazowo, jeżeli w ustawie jest używane pojęcie „podatnik” to musi być to podatnik, który prowadzi działalność gospodarczą.

Ponadto, oceny statusu danego podmiotu

jako podatnika należy dokonywać na moment wystawienia błędnej faktury, a nie na moment jej korekty. Nie można bowiem oddzielać korekty od pierwotnej faktury, gdyż bez pierwotnej faktury nie byłoby korekty.

Zakres prawa do odliczenia VAT przez spółkę będącą partnerem konsorcjum, wyrok WSA w Bydgoszczy z 19 czerwca 2019 r., sygn. I SA/Bd 217/19

Jeśli rozliczenie kompleksowe całej inwestycji w zakresie VAT odbywa się na linii pomiędzy konsorcjum reprezentowanym przez lidera a usługobiorcą i to właśnie w tym stosunku prawnym dochodzi do świadczenia usług i dostaw towarów objętych VAT, to partner konsorcjum nie może mieć prawa do odliczenia VAT w całości, tj. zarówno przy nabyciu towarów i usług wykorzystywanych na potrzeby własnej opodatkowanej VAT działalności gospodarczej, jak i na potrzeby czynności wykonywanych w ramach konsorcjum, które nie podlegają opodatkowaniu VAT. W takiej sytuacji spółka będąca partnerem konsorcjum obowiązana jest stosować proporcję, o której mowa w art. 86 ust. 2a ustawy VAT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

- Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kary umownej za niedotrzymanie terminu realizacji umowy, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 czerwca 2019 r., sygn. 0112-KDIL3-3.4011.174.2019.2.MC** 7
- Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych tytułem dostosowania i aranżacji powierzchni biurowych, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 czerwca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.163.2019.1.MJ** 7
- Sposób rozumienia sformułowań „okres sześciu miesięcy” oraz „wynagrodzenia otrzymanego przez podatnika” użytych w art. 30 ust. 1 pkt 15 ustawy PIT, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 czerwca 2019 r., sygn. 0115-KDIT2-2.4011.153.2019.1.ENB** 7
- Dopłata do strat poniesionych na nowych liniach krajowych jako wynagrodzenie za dostawę towarów lub świadczenie usług na rzecz franczyzodawcy. Kwestia uznania otrzymanej dopłaty do strat poniesionych na nowych liniach krajowych za dotację do usługi przewozu, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 czerwca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-2.4012.146.2019.2.RS** 8
- Wyłączenie z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wartości wypłaconego odszkodowania z tytułu przestrzegania zakazu konkurencji po zakończeniu pełnienia funkcji członka zarządu, **decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 23 maja 2019 r., sygn. DI/200000/43/445/2019** 8
- Zastosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia do wykonywanych przez spółkę świadczeń związanych z dostawą i montażem konstrukcji stalowych, **interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 czerwca 2019 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.199.2019.2.WN** 8

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kary umownej za niedotrzymanie terminu realizacji umowy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 czerwca 2019 r., sygn. 0112-KDIL3-3.4011.174.2019.2.MC

Zapłata kary za nieterminowe wykonanie umowy jest karą za wadliwe wykonanie usługi, a tym samym mieści się w katalogu kar umownych i odszkodowań wyłączonych z kosztów uzyskania przychodów w świetle art. 23 ust. 1 pkt 19 ustawy PIT.

W związku z powyższym, kary umownej za niedotrzymanie terminu realizacji umowy, udokumentowanej notą obciążeniową, nie można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów.

Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych tytułem dostosowania i aranżacji powierzchni biurowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 czerwca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.163.2019.1.MJ

1) Jeżeli zmiany dokonywane przez spółkę są odpowiedzią na zapotrzebowanie konkretnych najemców i nie podnoszą wartości nieruchomości, a każda aranżacja ma charakter zindywidualizowany i co za tym idzie, nie ma ekonomicznej użyteczności dla następnych najemców, jak i dla samego właściciela nieruchomości, to wydatki poniesione przez spółkę w związku z dostosowaniem i aranżacją powierzchni biurowych nie zostały poniesione tytułem ulepszenia środka trwałego w rozumieniu art. 16g ust. 13 ustawy CIT.

Wymienione wydatki nie powodują zatem zwiększenia wartości początkowej powierzchni biurowych. W części w jakiej zostały poniesione przez spółkę, ww. wydatki mogą zatem zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na zasadach ogólnych, tj. na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

2) Z uwagi na brak możliwości jednoznacznego powiązania kosztu i przychodu, wydatki poniesione przez spółkę tytułem dostosowania i aranżacji powierzchni biurowych powinny zostać przez spółkę rozpoznane jednorazowo – jako koszty pośrednie – w momencie ich poniesienia zgodnie z art. 15 ust. 4e ustawy CIT.

Sposób rozumienia sformułowań „okres sześciu miesięcy” oraz „wynagrodzenia otrzymanego przez podatnika” użytych w art. 30 ust. 1 pkt 15 ustawy PIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 czerwca 2019 r., sygn. 0115-KDIT2-2.4011.153.2019.1.ENB

1) Sześciomiesięczny okres wskazany w art. 30 ust. 1 pkt 15 ustawy PIT należy rozumieć jako okres sześciu miesięcy kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio pierwszy miesiąc wypłaty odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji.

Dla ustalenia limitu wynagrodzenia, od którego uzależniony jest pobór 70% podatku należy zatem brać pod uwagę sumę wypłaconego pracownikowi wynagrodzenia z okresu 6 miesięcy poprzedzających miesiąc (a nie datę) wypłaty tego odszkodowania.

Pod pojęciem „wypłaty” rozumieć należy faktyczne przekazanie byłemu pracownikowi świadczenia lub postawienie go do jego dyspozycji. W konsekwencji dla zastosowania art. 30 ust. 1 pkt 15 ustawy PIT bez znaczenia pozostanie data wymagalności roszczenia.

W związku z tym, że spółka wyrokiem sądu została zobowiązana do wypłaty odszkodowania z tytułu umowy o zakazie konkurencji, i w okresie sześciu miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc faktycznej wypłaty odszkodowania, nie wypłacała byłemu pracownikowi wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę, z uwagi na wcześniejsze rozwiązanie tej umowy, to spółka była zobowiązana do poboru podatku w wysokości 70% od całości wypłacanego odszkodowania.

2) Pojęcie „wynagrodzenia” bezpośrednio wiąże się z „wykonaną pracą”, w związku z tym, do wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 15 ustawy PIT należy zaliczyć wynagrodzenie wraz ze składnikami wymienionymi w umowie o pracę (np. dodatek stażowy, funkcyjny), nagrodę roczną, z wyłączeniem innych świadczeń otrzymywanych przez pracownika takich jak wynagrodzenie chorobowe, zasiłek chorobowy czy świadczenie rehabilitacyjne, gdyż stanowią one wypłatę wynikającą z tytułu podlegania pracownika ubezpieczeniom społecznym, a nie z tytułu wykonanej pracy. Do takiego wynagrodzenia nie należy zaliczać ekwiwalentu za niewykorzystany urlop.

Dopłata do strat poniesionych na nowych liniach krajowych jako wynagrodzenie za dostawę towarów lub świadczenie usług na rzecz franczyzodawcy. Kwestia uznania otrzymanej dopłaty do strat poniesionych na nowych liniach krajowych za dotację do usługi przewozu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 czerwca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-2.4012.146.2019.2.RS

1) Otrzymana przez spółkę dopłata w związku z pokryciem straty na działalności operacyjnej związanej z uruchomieniem nowej linii krajowej przewozu osób nie będzie stanowiła wynagrodzenia za świadczone usługi w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT na rzecz franczyzodawcy, gdyż nie wystąpi ekwiwalentność świadczenia, bowiem „przewoźnik nie będzie wykonywał jakichkolwiek czynności na rzecz franczyzodawcy ani nie będzie powstrzymywał się od jakichkolwiek czynności.”

W konsekwencji, spółka nie będzie zobowiązana do wystawienia na rzecz franczyzodawcy faktury z tytułu otrzymanej dopłaty.

2) Dopłata będzie przeznaczona tylko i wyłącznie na dofinansowanie ściśle określonego świadczenia jakim będzie wykonanie przez spółkę usług przewozu osób na konkretnej linii krajowej, a nie będzie dofinansowaniem do całej jej działalności. Spółka wprawdzie wskazała, że dopłata nie będzie miała na celu świadczenia usług na rzecz klientów po cenie niższej, jednakże należy zaznaczyć, że tylko dzięki dopłacie będzie w stanie pokryć koszty i nie ponieść straty przy danych cenach usług.

Zatem, brak dofinansowania skutkowałby wzrostem cen do takiego poziomu aby spółka mogła pokryć koszty albo zlikwidowaniem danej linii krajowej. W konsekwencji, gdyby nie otrzymane dofinansowanie spółka nie byłaby w stanie świadczyć usług transportowych przy dotychczas ustalonych cenach. Ponadto, im większy będzie przychód spółki na danej linii krajowej, a ten będzie wypadkową ceny usługi i liczby sprzedanych biletów, tym wielkość dopłaty będzie niższa lub dopłata nie wystąpi, gdyż spółka poniesie odpowiednio niższą stratę lub osiągnie zysk.

Zatem, otrzymane dofinansowanie w sposób zindywidualizowany i policzalny związane będzie z wartością danego świadczenia, a więc jego ceną, bowiem możliwe będzie zidentyfikowanie ekonomicznej i bezpośredniej zależności pomiędzy rekompensatą, a ostateczną wartością (ceną) wykonanej usługi. W związku z powyższym, opisana we wniosku rekompensata zwiększa podstawę opodatkowania,

o której mowa w art. 29a ust. 1 ustawy VAT i tym samym podlega opodatkowaniu VAT.

Wyłączenie z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wartości wypłaconego odszkodowania z tytułu przestrzegania zakazu konkurencji po zakończeniu pełnienia funkcji członka zarządu, decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 23 maja 2019 r., sygn. DI/200000/43/445/2019

Wartość odszkodowania wypłaconego z tytułu zawartej umowy o zakazie konkurencji dla osób zatrudnionych na podstawie umowy o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami, podlega wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Zastosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia do wykonywanych przez spółkę świadczeń związanych z dostawą i montażem konstrukcji stalowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 czerwca 2019 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.199.2019.2.WN

Jeśli wnioskodawca świadczy usługę kompleksową sklasyfikowaną pod symbolem PKWiU 43.99.50.0 Roboty budowlane związane ze wznoszeniem konstrukcji stalowych i wymienioną w poz. 45 załącznika nr 14 do ustawy VAT, jako podwykonawca na rzecz kontrahenta - generalnego wykonawcy, będącego zarejestrowanym jako podatnik VAT czynny, to w analizowanej sprawie spełnione są przesłanki wynikające z art. 17 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 17 ust. 1h ustawy VAT.

W konsekwencji, świadczone przez wnioskodawcę usługi (na które składają się zarówno koszty wyprodukowanej konstrukcji stalowej oraz koszty montażu) podlegają opodatkowaniu z zastosowaniem mechanizmu odwrotnego obciążenia. Wnioskodawca świadcząc usługę montażu konstrukcji stalowej wystawia na rzecz generalnego wykonawcy fakturę, która nie uwzględnia stawki i kwoty podatku oraz sumy wartości sprzedaży netto, powinna być jednak opatrzona adnotacją „odwrotne obciążenie”.

Zatem, w przedmiotowej sprawie podatnikiem jest nabywca usługi - generalny wykonawca, na którym, w świetle obowiązujących przepisów, ciąży obowiązek rozliczenia podatku VAT z tytułu wykonanych usług przez wnioskodawcę jako podwykonawcę.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl